

Komp. har været straffet 6 Gange i Tjenesten, og en Undersøgelse er for Tiden i Gang mod Komp. for Drukkenskab, Respektstridighed og flere andre Ting, hvori Komp. har erkendt sig skyldig.

Komp. kan ikke angive nogen, som har været særlig ivrig for at bringe Aftalen i Stand eller gennemføre den.

Opl. Rat.

Forhøret lod Nr. $\frac{1}{51}$ sætte i Varetægtsarret. Derpaa fremstod Nr. $\frac{4}{193}$ Pagh, som forklarer: Komp. var ogsaa blandt de udeblevne den paag. Aften. Komp. kan ikke sige, hvem der sagde noget til Komp. om Aftalen, for hele Kompagniet stod udenfor Kasernen.

Trods indgaaende Formaning vil Komp. intet kunne sige om Ophavsmændene; $\frac{4}{241}$ var i Flokken, men om han sagde noget, ved Komp. ikke; $\frac{4}{222}$ og $\frac{4}{166}$ var der ogsaa, men ingen af dem har talt til Komp., saavidt Komp. huskede.

Opl. Rat. Aftr.

Derpaa Nr. $\frac{4}{241}$ Esbensen, som forklarer saaledes: Komp. er 3 Gange straffet i Tjenesten; Komp. stod udenfor Kasernen lidt før Kl. 10 og havde først da, vistnok Kl. 5 Minutter før 10, hørt om Aftalen; da stod der en Snes Stykker af Komp.s Kammerater ved Gymnastikhuset, og Komp. kom gaaende med en Pige, Komp. kendte; Komp. havde intet som helst hørt om Aftalen, før Komp. som nævnt kom til Kl. 9⁵⁵ Em. Komp. kan ikke angive nogen, som henvendte sig til Komp. med Opfordring til at deltage i Udeblivelsen.

Paa Forehold af, at der kun var en Snes Stykker, som ventede, maa Komp. kunne opgive nogle, som var der, svarer Komp., at han ikke kan sige det; dette fastholder Komp.

Opl. Rat. Aftr.

Derpaa Nr. $\frac{1}{75}$ Andersen, som forklarede: Komp. var blandt dem, som udeblev i Søndags; Komp. kom ca. 5 Minutter før 10, og Komp. saa da omtrent 50—60 Mand staa ved Eksercerhuset; Komp. gik hen til dem og fik af dem den Besked, at de ikke skulde gaa ind, men blive ude.

Mandskabet havde en streng Tur i Lørdags; f. Eks. havde de spredt Orden over en Pløjemark og derefter maatte de springe over Hedebacken; derved faldt en Mand, Nr. $\frac{1}{86}$, i Bækken og blev helt vaad; dér, hvor de egentlig skule have sprunget over efter Marchretningen, var Bækken meget bred, og Løjtnant Hulegaard lod nogen af dem derfor trække lidt til Siden, hvor Bækken var smallere, men alligevel faldt 86 i; Premierl. Bahner, som stod et Stykke henne paa Marken, klappede i Hænderne og sagde: „Det har han godt af det tykke Fedesvin“. Dette hørte Komp. Premierl. sige, og andre af Kammeraterne sagde ogsaa, at de havde hørt det.

Paa Vejen hjem vare de i Marchkolonne og Premierl. Bahner gav saa Løjtnant Hulegaard Ordre til at udvikle; Løjtnant H. nølede, saa vidt Komp. forstod for først at faa Mandskabet ført udenom et Mosedrag, saaledes at de kunde slippe for at komme i Vandet, hvad de maatte, naar der skulde udvikles før Mosedraget; men Premierl. Bahner gentog Befalingen med Tilf., at det var en Ordre, som skulde adlydes, og saa befalede Løjtnant Hulegaard, som førte 2den Deling, Udvikling. Løjtnant Hulegaard havde ligefrem sagt til Premierl. Bahner, at naar de vare komne forbi Mosedraget, skulde han udvikle, men B. svarede saa, at det var en Ordre, som skulde adlydes.

Inden Mandskabet gik ud om Morgenen havde Premierl. Bahner ladet falde en Ytring om, at der vist ingen Orlov blev den Dag; da de kom hjem og passerede Vagten, raabte han til Stabssergenten, som stod der: „Ingen Orlov, ingen Nattegn“, dette maa have gældet alle, thi ingen fik Orlov eller Nattegn. Premierl. Tillisch var ikke med den Dag.

Opl. Rat.

Komp. tilføjer, at Lørdag Em. vilde 2 af Folkene gaa ud til Kaptajnen og bede om Orlov for dem af Kompagniet, som havde anmodet derom, men Løjtnant Nielsen nægtede dem Frihed for Tjenesten, som bestod i Pudsning.

Opl. Rat. Aftr.